ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1989

Vyhlásené: 25.09.1989 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

97

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 13. júla 1989
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Čínskou ľudovou republikou

Dňa 5. septembra 1988 bol v Pekingu podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Čínskou ľudovou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 5. júna 1989.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 54 ods. 1 dňom 5. júla 1989. Týmto dňom stratila platnosť Konzulárna zmluva medzi Československou republikou a Čínskou ľudovou republikou zo 7. mája 1960, vyhlásená č. 69/1961 Zb.

České znenie Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Judr. Johanes v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Čínskou ľudovou republikou

Československá socialistická republika a Čínska ľudová republika

vedené spoločným cieľom udržiavať, posilňovať a prehlbovať vzájomné vzťahy v duchu priateľstva a spolupráce, na základe rešpektovania zvrchovanosti, rovnosti a vzájomnej výhodnosti a nevmiešavania sa do vnútorných záležitostí,

vychádzajúc z vedomia nevyhnutnosti novelizácie Konzulárnej zmluvy medzi Československou republikou a Čínskou ľudovou republikou podpísanej oboma krajinami v Prahe 7. mája 1960,

v záujme ďalšieho rozvoja svojich konzulárnych stykov za účelom ochrany národných práv a záujmov oboch štátov a práv a záujmov svojich občanov

rozhodli sa uzavrieť tento Dohovor a dohodli sa takto:

HLAVA I
DEFINÍCIE

Článok 1
Definície

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

1) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;
2) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;
3) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom vedením konzulárneho úradu;
4) „konzulárny úradník“ je každá osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená výkonom konzulárnych funkcií;
5) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba, ktorá vykonáva administratívne alebo technické práce na konzulárnom úrade;
6) „člen služobného personálu“ je každá osoba, ktorá vykonáva služobné práce na konzulárnom úrade;
7) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;
8) „člen súkromného personálu“ je osoba zamestnaná v súkromných službách člena konzulárneho úradu;
9) „rodinní príslušníci“ sú manžel, deti a rodičia člena konzulárneho úradu, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti;
10) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace používané výlučne na účely konzulárneho úradu, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;
11) „konzulárne archívy“ sú všetky listiny, dokumenty, korešpondencia, telegramy, knihy, pečate, filmy, záznamové pásky, registre, kódy a šifry, kartotéky konzulárneho úradu spolu s ktoroukoľvek časťou zariadenia určenou na ich ochranu a uloženie;
12) „štátny občan vysielajúceho štátu“ je každá fyzická osoba majúca štátne občianstvo vysielajúceho štátu a tam, kde to prichádza do úvahy, aj právnická osoba;
13) „loď vysielajúceho štátu“ je každá loď plávajúca pod vlajkou vysielajúceho štátu v súlade s jeho právnym poriadkom, s výnimkou vojenských lodí;

14) „lietadlo vysielajúceho štátu“ je každé lietadlo, ktoré je registrované v tomto štáte v súlade s jeho zákonmi a právnymi predpismi a ktoré nesie jeho označenie, s výnimkou vojenských lietadiel.

HLAVA II
KONZULÁRNE STYKY VŠEOBECNE

Článok 2
Zriadenie konzulárneho úradu

1. Vysielajúci štát môže zriadiť konzulárny úrad na území prijímajúceho štátu len so súhlasom tohto štátu.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikácia a konzulárny obvod, ako aj ich akékoľvek zmeny určuje vysielajúci štát a podliehajú súhlasu prijímajúceho štátu.
3. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný aj na zriadenie úradovne tvoriacej časť konzulárneho úradu umiestnenej mimo sídla tohto úradu.

Článok 3
Vymenovanie a prijatie vedúceho konzulárneho úradu

1. Vysielajúci štát odovzdá diplomatickou cestou prijímajúcemu štátu patent o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu. Tento patent musí osvedčovať plné meno, kategóriu a triedu vedúceho konzulárneho úradu, sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod.
2. Prijímajúci štát po tom, čo dostane patent o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu, v čo najkratšej dobe udelí exequatur. Pokiaľ odmietne poskytnúť exequatur, nie je povinný oznamovať dôvody takého odmietnutia.
3. Vedúci konzulárneho úradu môže po udelení exequatur vykonávať svoje funkcie. Pred tým, čo dostane exequatur, môže vykonávať svoje funkcie dočasne so súhlasom prijímajúceho štátu podľa ustanovení tohto dohovoru.
4. Po prijatí vedúceho konzulárneho úradu prijímajúcim štátom alebo po tom, čo sa mu povolilo vykonávať svoje funkcie dočasne, prijímajúci štát bez meškania upovedomí príslušné orgány konzulárneho obvodu a prijme všetky nevyhnutné opatrenia, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať svoje funkcie a požívať práva, výhody, výsady a imunity zakotvené v tomto dohovore.

Článok 4
Dočasný výkon funkcií vedúceho konzulárneho úradu

1. Ak z akéhokoľvek dôvodu nie je vedúci konzulárneho úradu schopný vykonávať svoje funkcie alebo jeho miesto je dočasne uprázdnené, môže vysielajúci štát určiť konzulárneho úradníka tohto úradu alebo iného konzulárneho úradu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte ako dočasného vedúceho konzulárneho úradu. Vysielajúci štát oznámi vopred prijímajúcemu štátu plné meno a doterajšie zaradenie dočasného vedúceho konzulárneho úradu.
2. Dočasný vedúci konzulárneho úradu môže dočasne konať ako vedúci konzulárneho úradu a požíva rovnaké práva, výhody, výsady a imunity, ktoré tento dohovor poskytuje vedúcemu konzulárneho úradu.
3. Člen diplomatického personálu určený ako dočasný vedúci konzulárneho úradu aj naďalej požíva diplomatické výsady a imunity.

Článok 5
Oznámenie o vymenovaní, príchode a odchode

Vysielajúci štát oznamuje v primeranej lehote písomne príslušnému orgánu prijímajúceho štátu nasledujúce:

1) plné meno a zaradenie členov konzulárneho úradu, ich príchod a ich definitívny odchod alebo ukončenie ich funkcií rovnako ako akékoľvek zmeny ich funkcií počas ich služby na konzulárnom úrade;
2) plné meno, štátne občianstvo, príchod a definitívny odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu a skutočnosť, že akákoľvek osoba sa stane alebo prestane byť takým rodinným príslušníkom člena konzulárneho úradu;
3) plné meno, štátne občianstvo, pracovnú náplň, príchod a definitívny odchod člena súkromného personálu, prípadne nástup a skončenie jeho služby;
4) začiatok a ukončenie zamestnania konzulárneho zamestnanca alebo člena služobného personálu konzulárneho úradu, ktorý je štátnym občanom prijímajúceho štátu alebo v ňom má trvalý pobyt.

Článok 6

Preukážky

Príslušné orgány prijímajúceho štátu vydajú v súlade so svojimi predpismi členom konzulárneho úradu a ich rodinným príslušníkom zodpovedajúce preukážky, s výnimkou tých osôb, ktoré sú štátnymi občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalý pobyt.

Článok 7

Štátne občianstvo členov konzulárneho úradu a súkromného personálu

1. Konzulárnym úradníkom môže byť iba štátny občan vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalý pobyt v prijímajúcom štáte.
2. Konzulárnym zamestnancom alebo členom služobného personálu alebo súkromného personálu konzulárneho úradu môže byť buď občan vysielajúceho štátu, alebo občan prijímajúceho štátu, alebo, so súhlasom prijímajúceho štátu, aj štátny občan tretieho štátu.

Článok 8

Osoby vyhlásené za non grata

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek oznámiť diplomatickou cestou vysielajúcemu štátu, že konzulárny úradník je persona non grata, alebo že ktorýkoľvek iný člen konzulárneho úradu je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát buď takú osobu odvolá, alebo ukončí jej funkcie na konzulárnom úrade.
2. Ak vysielajúci štát opomenie v primeranej dobe vyhovieť svojim povinnostiam podľa odseku 1 tohto článku, môže prijímajúci štát podľa povahy prípadu buď odvolať exequatur príslušné osoby, alebo ju prestať považovať za člena konzulárneho úradu.
3. V prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku nie je prijímajúci štát povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho rozhodnutia.

Článok 9

Skončenie funkcií člena konzulárneho úradu

Funkcie člena konzulárneho úradu sa končia okrem iného:

1) oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu, že funkcie člena konzulárneho úradu sa skončili;
2) odvolaním exequatur;
3) oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu, že prijímajúci štát ho prestal považovať za člena konzulárneho úradu.

HLAVA III
KONZULÁRNE FUNKCIE

Článok 10
Základné konzulárne funkcie

Konzulárne funkcie spočívajú najmä:

1) v ochrane práv a záujmov vysielajúceho štátu a jeho štátnych občanov v prijímajúcom štáte;
2) v podpore rozvoja hospodárskych, obchodných, vedecko-technických, kultúrnych, školských a turistických stykov medzi vysielajúcim štátom a prijímajúcim štátom a v inom rozvíjaní ich priateľských stykov a spolupráce;
3) v zisťovaní všetkými zákonnými prostriedkami v prijímajúcom štáte stavu v hospodárskej, v obchodnej, vedecko-technickej, kultúrnej, školskej, turistickej oblasti a v iných oblastiach a v podávaní správ o tom vláde vysielajúceho štátu.

Článok 11
Funkcie vo veciach osobného stavu

1. Konzulárny úradník je oprávnený:
   1) prijímať žiadosti a vyhlásenia týkajúce sa štátneho občianstva a vydávať príslušné doklady;
   2) registrovať štátnych občanov vysielajúceho štátu, ktorí majú trvalé alebo prechodné bydlisko v jeho konzulárnom obvode;
   3) registrovať narodenia a úmrtia štátnych občanov vysielajúceho štátu a obstarávať rodné a úmrtné listy;
   4) uzavierať manželstvo medzi štátnymi občanmi vysielajúceho štátu a vydávať o tom príslušné doklady;
   5) prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov a obstarávať doklady o osobnom stave štátnych občanov vysielajúceho štátu.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú čo možno najskôr na žiadosť zasielať konzulárnemu úradu odpisy a výpisy z matrík týkajúce sa štátnych občanov vysielajúceho štátu.

Článok 12
Pasy a víza

Konzulárny úradník je oprávnený:

1) vydávať, predlžovať, meniť, zrušovať, odnímať alebo zadržiavať pasy a iné cestovné doklady štátnych občanov vysielajúceho štátu;
2) vydávať príslušné víza osobám, ktoré si želajú cestovať do vysielajúceho štátu alebo ním prechádzať, meniť a zrušovať ich platnosť.

Článok 13
Notárske a overovacie funkcie

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať na konzulárnom úrade, v byte štátneho občana vysielajúceho štátu, na palube lietadla alebo lode vysielajúceho štátu, ak to nie je v rozpore so zákonmi a právnymi predpismi prijímajúceho štátu, nasledujúce funkcie:
   1) prijímať, spisovať, osvedčovať, prekladať a overovať listiny štátnych občanov vysielajúceho štátu, za predpokladu, že nejde o listiny zakladajúce alebo prevádzajúce právo na nehnuteľnosti na území prijímajúceho štátu;
   2) spisovať, overovať alebo prijímať do úschovy závety alebo iné listiny o jednostranných právnych aktoch urobených štátnymi občanmi vysielajúceho štátu v súlade so zákonmi ich krajiny;
   3) overovať podpisy štátnych občanov vysielajúceho štátu;

4) overovať podpisy a pečate na listinách vydaných orgánmi vysielajúceho štátu alebo prijímajúceho štátu a osvedčovať kópie, preklady týchto dokumentov alebo výpisy z nich;

5) overovať osvedčenia pôvodu a obchodné účty tovaru vyvážaného z prijímajúceho štátu alebo iné podobné dokumenty;

6) vykonávať iné notárske funkcie zverené vysielajúcim štátom.

2. Pri použití v prijímajúcom štáte majú listiny vystavené, osvedčené alebo overené konzulárnym úradníkom v súlade s ustanoveniami odseku 1 tohto článku rovnakú právnu platnosť ako listiny vystavené, osvedčené alebo overené príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu.

Článok 14

Pomoc štátnym občanom vysielajúceho štátu

Konzulárny úradník je oprávnený prijímať alebo brať do dočasnej úschovy peniaze, cennosti a doklady štátnych občanov vysielajúceho štátu a iný ich hnuteľný majetok za predpokladu, že to nie je v rozpore so zákonmi a právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 15

Spojenie so štátnymi občanmi vysielajúceho štátu

1. Konzulárny úradník má právo na spojenie s ktorýmkoľvek štátnym občanom vysielajúceho štátu v konzulárnom obvode a na prístup k nemu. Štátni občania vysielajúceho štátu majú rovnaké právo, pokiaľ ide o spojenie s konzulárnymi úradníkmi vysielajúceho štátu a prístup k nim.

2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú čo možno najskôr, najneskôr však do 7 dní, informovať konzulárny úrad o prípadoch, keď v jeho konzulárnom obvode bol týmito orgánmi zadržaný, zatknutý alebo akokoľvek inak zbavený slobody štátny občan vysielajúceho štátu. Takisto každú správu, ktorú určil pre konzulárny úrad taký štátny občan, doručia uvedené orgány bez meškania. Tieto orgány musia bez meškania informovať osobu, ktorej sa to týka, o jej právach, ktoré má podľa tohto ustanovenia.

3. Konzulárny úradník má právo navštíviť štátneho občana vysielajúceho štátu, ktorý je zadržaný, zatknutý alebo akokoľvek inak zbavený slobody, aby s ním mohol hovoriť alebo byť v spojení a mohol zabezpečiť pre neho právnu pomoc. Príslušné orgány prijímajúceho štátu umožnia návštevu tohto štátneho občana konzulárnym úradníkom čo možno najskôr, najneskôr však do 15 dní od podania žiadosti.

4. Konzulárny úradník má právo navštevovať štátneho občana vysielajúceho štátu, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody.

5. Pri výkone funkcií uvedených v tomto článku je konzulárny úradník povinný dodržiavať príslušné zákony a právne predpisy prijímajúceho štátu. Avšak vykonávanie týchto zákonov a právnych predpisov prijímajúceho štátu nesmie obmedzovať výkon práv uvedených v tomto článku.

Článok 16

Poručníctvo a opatrovníctvo

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu oznámia písomne konzulárnemu úradu, ak je v konzulárnom obvode potrebný poručník alebo opatrovník pre štátneho občana vysielajúceho štátu (včítane maloletých štátnych občanov), ktorý nemá spôsobilosť alebo má obmedzenú spôsobilosť konať vo svojom mene.

2. Konzulárny úradník je oprávnený, v rozsahu dovolenom zákonmi a právnymi predpismi prijímajúceho štátu, chrániť práva a záujmy štátnych občanov vysielajúceho štátu (včítane maloletých štátnych občanov), ktorí nemajú spôsobilosť alebo majú obmedzenú spôsobilosť konať vo svojom mene, a tam, kde je to potrebné, odporučiť poručníka alebo opatrovníka príslušným osobám, dohliadať na činnosť týkajúcu sa poručníctva alebo opatrovníctva a tiež prevziať starostlivosť nad uvedenými štátnymi občanmi.

Článok 17
Zastupovanie štátnych občanov vysielajúceho štátu pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu

1. V súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu má konzulárny úradník právo zastupovať alebo robiť opatrenia na zabezpečenie príslušného zastúpenia štátnych občanov vysielajúceho štátu pred súdmi alebo inými orgánmi prijímajúceho štátu v prípadoch, keď vzhľadom na neprítomnosť alebo z iných dôvodov nie sú títo občania schopný ujať sa včas hájenia svojich práv a záujmov.
2. Zastupovanie podľa odseku 1 tohto článku sa končí, len čo zastupované osoby vymenujú svojho splnomocnenca alebo si samy zabezpečia hájenie svojich práv a záujmov.

Článok 18
Funkcie v dedičských veciach

1. Príslušný orgán prijímajúceho štátu upovedomí konzulárny úrad čo možno najskôr, ak sa dozvie o úmrtí štátneho občana vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte, a zašle mu úmrtný list alebo akúkoľvek inú listinu osvedčujúcu úmrtie a poskytne mu dostupné informácie o dedičstve, dedičoch a závete, len čo sú k dispozícii.
2. Ak zomretý štátny občan vysielajúceho štátu zanechá majetok v prijímajúcom štáte a ak nie sú v prijímajúcom štáte ani dedič ani vykonávateľ závetu, príslušné orgány prijímajúceho štátu bez meškania poskytnú konzulárnemu úradu zodpovedajúce informácie o majetku včítane majetku zomretého štátneho občana v tretej krajine.
3. V prípade uvedenom v odseku 2 tohto článku príslušný orgán prijímajúceho štátu upovedomí konzulárny úrad vysielajúceho štátu o opatreniach prijatých na zabezpečenie a správu dedičstva zanechaného na území prijímajúceho štátu zomretým štátnym občanom vysielajúceho štátu. Konzulárny úradník môže priamo alebo prostredníctvom povereného zástupcu poskytnúť pomoc pri vykonávaní opatrení zabezpečujúcich práva štátnych občanov vysielajúceho štátu na dedičstvo. Konzulárny úradník má právo byť prítomný pri súpise a pečatení spomenutého majetku príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu.
4. Ak je v prijímajúcom štáte štátny občan vysielajúceho štátu oprávnený ako dedič alebo odkazovník zdediť alebo dostať majetok alebo odkázaný dar od poručiteľa akéhokoľvek štátneho občianstva a nie je na území prijímajúceho štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia konzulárny úrad o takom dostaní dedičstva, majetku alebo odkázaného daru spomenutým štátnym občanom.
5. V prípade, keď štátny občan vysielajúceho štátu má právo alebo uplatňuje nárok na dedičstvo majetku v prijímajúcom štáte a ak ani on, ani jeho zástupca nemôže byť prítomný na dedičskom konaní, konzulárny úradník je oprávnený sám alebo prostredníctvom osoby ním splnomocnenej zastupovať štátneho občana pred súdom alebo iným príslušným orgánom prijímajúceho štátu.
6. Konzulárny úradník je oprávnený v prijímajúcom štáte prijať v mene štátneho občana vysielajúceho štátu, ktorý nemá v prijímajúcom štáte trvalý pobyt, akékoľvek dedičstvo alebo odkázaný dar, ktorý spomenutému štátnemu občanovi patrí po zaplatení všetkých dlhov, poplatkov za dedičstvo alebo odkázaný dar a daní, a odovzdá toto dedičstvo alebo odkázaný dar tomuto štátnemu občanovi.
7. Ak štátny občan vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalý pobyt v prijímajúcom štáte, zomrie počas svojho prechodného pobytu v prijímajúcom štáte alebo v čase, keď ním prechádza, a v prijímajúcom štáte nie je jeho príbuzný alebo zákonný zástupca, je konzulárny úradník oprávnený prevziať všetky dokumenty, peniaze a osobné veci, ktoré patrili zomretému štátnemu občanovi, aby ich odovzdal jeho dedičovi, vykonávateľovi jeho závetu alebo iným osobám oprávneným prijať majetok.

Článok 19

Pomoc lodiam vysielajúceho štátu

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať pomoc lodiam vysielajúceho štátu, ktoré sa nachádzajú vo vnútorných vodách alebo teritoriálnom mori prijímajúceho štátu, rovnako ako ich kapitánom a členom posádky a tiež:
   1) vstúpiť na palubu lode po tom, čo bol lodi povolený vstup do prístavu, a vypočuť kapitána alebo člena posádky v záležitostiach týkajúcich sa lode, jej nákladu a cesty;
   2) vyšetrovať, bez toho, aby tým bola dotknutá právomoc príslušných orgánov prijímajúceho štátu, akúkoľvek udalosť, ku ktorej došlo počas plavby;
   3) riešiť spory medzi kapitánom a posádkou;
   4) prijímať návštevy kapitána alebo členov posádky a tam, kde je to potrebné, urobiť opatrenia na zabezpečenie lekárskej starostlivosti o nich alebo na ich návrat domov;
   5) prijímať, kontrolovať, vyhotovovať, podpisovať alebo overovať listiny týkajúce sa lode, jej nákladu a cesty;
   6) vybavovať iné záležitosti týkajúce sa lode, ktoré mu zverili príslušné orgány vysielajúceho štátu.
2. Orgány prijímajúceho štátu na žiadosť konzulárneho úradníka poskytnú nevyhnutnú pomoc.
3. Kapitán lode alebo členovia posádky sa môžu spojiť s konzulárnym úradníkom, môžu tiež bez osobitného povolenia navštíviť konzulárny úrad za predpokladu, že to nie je v rozpore so zákonmi a právnymi predpismi prijímajúceho štátu týkajúcimi sa správy prístavu a cudzincov.

Článok 20

Ochrana v prípade donucovacích opatrení proti lodi vysielajúceho štátu

1. Ak súdy alebo iné príslušné orgány prijímajúceho štátu majú v úmysle prijať donucovacie opatrenia alebo začať oficiálne vyšetrovanie vo vzťahu k lodi vysielajúceho štátu alebo na jej palube, upovedomia konzulárny úrad vopred tak, aby konzulárny úradník alebo jeho zástupca mohol byť prítomný pri prijímaní opatrení. Ak je záležitosť naliehavá alebo ak konzulárny úradník nemôže byť z iných dôvodov prítomný, musí sa mu zaslať podrobná správa o vykonaní uvedených opatrení.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa obdobne vzťahuje na podobné opatrenia prijaté príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu na brehu proti kapitánovi alebo členom posádky.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nevzťahujú na bežnú prehliadku vykonávanú príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o colnú, zdravotnú alebo pohraničnú kontrolu alebo o správu prístavu.
4. Bez požiadania alebo súhlasu kapitána alebo konzulárneho úradníka sa príslušné orgány prijímajúceho štátu nevmiešavajú do vnútorných záležitostí lode vysielajúceho štátu za predpokladu, že pokoj, bezpečnosť a verejný poriadok prijímajúceho štátu nie sú porušené.

Článok 21

Pomoc lodiam vysielajúceho štátu v prípade nehody

1. Ak loď vysielajúceho štátu utrpí vo vnútorných vodách alebo v teritoriálnom mori prijímajúceho štátu nehodu, príslušné orgány prijímajúceho štátu podajú správu konzulárnemu úradu bez meškania a oboznámia ho s tým, aké opatrenia sa urobili na záchranu lode, osôb na jej palube, jej nákladu a ďalšieho majetku.
2. Konzulárny úradník je oprávnený urobiť opatrenia na poskytnutie pomoci akejkoľvek lodi vysielajúceho štátu, jej posádke a cestujúcim v prípade nehody a požiadať v tejto súvislosti o pomoc príslušné orgány prijímajúceho štátu. Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú konzulárnemu úradníkovi nevyhnutnú pomoc pri príprave a vykonaní príslušných opatrení.
3. Ak sa stroskotaná loď vysielajúceho štátu alebo jej tovar alebo náklad nájdu v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo sa dopravia do jeho prístavu a ak ani kapitán, majiteľ alebo prevádzkovateľ lode, ani akýkoľvek zástupca lodnej spoločnosti alebo jej poisťovacej spoločnosti

nie je prítomný, alebo nie je schopný urobiť opatrenia na ich ochranu alebo ďalšie zaobchádzanie s nimi, príslušné orgány prijímajúceho štátu podajú správu konzulárnemu úradu čo možno najskôr. Konzulárny úradník môže prijať príslušné opatrenia v mene majiteľa alebo prevádzkovateľa lode.

4. Ak stroskotaná loď patrí tretej krajine, vzťahujú sa ustanovenia odseku 3 tohto článku aj na náklad patriaci vysielajúcemu štátu alebo jeho štátnemu príslušníkovi a umiestnený na spomenutej lodi, ktorý sa nájde v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu, alebo sa dopraví do jeho prístavu.
5. Stroskotaná loď vysielajúceho štátu a jej náklad a tovar nepodliehajú colným poplatkom alebo iným podobným dávkam prijímajúceho štátu, pokiaľ sa nevykladajú na predaj alebo na použitie v tomto štáte.

Článok 22

Lietadlo vysielajúceho štátu

Ustanovenia článkov 19-21 tohto dohovoru sa primerane použijú na lietadlá vysielajúceho štátu.

Článok 23

Doručovanie písomností a vybavovanie dožiadaní

Konzulárny úradník je oprávnený doručovať súdne a mimosúdne písomnosti alebo vybavovať dožiadania alebo poverenia na vykonanie dôkazu pre súdy vysielajúceho štátu v zhode s platnými medzinárodnými dohodami alebo, pokiaľ také medzinárodné dohody neexistujú, iným spôsobom, ktorý je v súlade so zákonmi a právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 24

Výkon konzulárnych funkcií

1. Konzulárny úradník vykonáva svoje konzulárne funkcie iba v konzulárnom obvode. So súhlasom prijímajúceho štátu môže tiež vykonávať svoje funkcie mimo konzulárneho obvodu.
2. Konzulárny úradník môže vykonávať iné konzulárne funkcie, ktoré mu zveril vysielajúci štát a ktoré nie sú ustanovené týmto dohovorom, ak s tým prijímajúci štát vopred súhlasí.

Článok 25

Spojenie s orgánmi prijímajúceho štátu

Konzulárny úradník sa môže pri výkone svojich funkcií obracať na príslušné miestne orgány konzulárneho obvodu. Pokiaľ je to potrebné, môže sa obracať na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu v rozsahu povolenom zákonmi a právnymi predpismi prijímajúceho štátu a obvyklou praxou prijímajúceho štátu alebo príslušnými medzinárodnými zmluvami.

HLAVA IV

VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článok 26

Výhody poskytované konzulárnemu úradu

1. Prijímajúci štát poskytne plné výhody na výkon funkcií konzulárneho úradu.
2. Prijímajúci štát bude rokovať s členmi konzulárneho úradu s náležitou úctou a urobí príslušné opatrenia, aby uľahčil výkon funkcií členom konzulárneho úradu a zaručil ich práva, výhody, výsady a imunity, ako sú ustanovené týmto dohovorom.

Článok 27

Nadobúdanie do vlastníctva, najímanie a užívanie konzulárnych miestností

1. Vysielajúci štát má právo v rozsahu zákonov a právnych predpisov prijímajúceho štátu:
   1) zakupovať, najímať alebo nadobúdať iným spôsobom budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace pre potreby konzulárnych miestností a byty členov konzulárneho úradu, s

výnimkou bytov tých členov konzulárneho úradu, ktorí sú štátnymi občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalý pobyt;

2) stavať so súhlasom prijímajúceho štátu alebo opravovať budovy.

2. Prijímajúci štát poskytne pomoc vysielajúcemu štátu pri nadobúdaní konzulárnych miestností, a ak to bude potrebné, pri nadobúdaní príslušných bytov pre členov jeho konzulárneho úradu.

3. Pri výkone práva uvedeného v odseku 1 tohto článku vysielajúci štát nie je zbavený povinnosti dodržiavať zákony, právne predpisy prijímajúceho štátu, ako aj opatrenia miestnych orgánov týkajúce sa pozemkov, výstavby a územného plánovania.

Článok 28

Používanie štátnej vlajky a znaku

1. Vysielajúci štát má právo umiestniť na konzulárnych miestnostiach svoj štátny znak a názov konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu.

2. Vysielajúci štát má právo vyvesiť svoju štátnu vlajku na konzulárnych miestnostiach, rezidencii vedúceho konzulárneho úradu a dopravných prostriedkoch používaných pri výkone jeho služobných povinností.

3. Pri výkone práva daného týmto článkom bude vysielajúci štát prihliadať na zákony, právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 29

Nedotknuteľnosť konzulárnych miestností a bytov konzulárnych úradníkov

1. Konzulárne miestnosti sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu nesmú vstúpiť do konzulárnych miestností bez dovolenia vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo osoby poverenej niektorým z nich.

2. Prijímajúci štát urobí všetky nevyhnutné opatrenia na ochranu konzulárnych miestností proti každému napadnutiu alebo poškodeniu a na zabránenie každému rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa vzťahujú takisto na byty konzulárnych úradníkov.

Článok 30

Vyňatie konzulárnych miestností z rekvizície

Konzulárne miestnosti, ich zariadenie, majetok konzulárneho úradu a jeho dopravné prostriedky nepodliehajú žiadnej forme rekvizície.

Článok 31

Nedotknuteľnosť konzulárnych archívov

Konzulárne archívy sú vždy a všade nedotknuteľné.

Článok 32

Sloboda spojenia

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na všetky úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami alebo ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu môže konzulárny úrad použiť všetky vhodné prostriedky spojenia, včítane kódovaných alebo šifrovaných správ, diplomatických alebo konzulárnych kuriérov a diplomatických alebo konzulárnych batožín. Jednako len rádiovú vysielaciu stanicu môže konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.

2. Pre použitie verejných spojovacích prostriedkov budú pre konzulárny úrad platiť rovnaké sadzby ako pre diplomatickú misiu.

3. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná. Konzulárne batožiny sa nemôžu ani otvoriť ani zadržať. Konzulárne batožiny sa musia opatriť zreteľným vonkajším označením

svojej povahy a nesmú obsahovať nič iné, než úradnú korešpondenciu, úradné dokumenty a predmety určené na úradnú potrebu.

4. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho status a počet konzulárnych batožín. Požíva v prijímajúcom štáte rovnaké práva, výhody, výsady a imunity, aké požíva diplomatický kuriér.
5. Konzulárne batožiny sa môžu zveriť kapitánovi lietadla alebo lode vysielajúceho štátu. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet konzulárnych batožín. Nebude sa však považovať za konzulárneho kuriéra. Po dohode s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu môže člen konzulárneho úradu od neho priamo a voľne konzulárne batožiny prevziať alebo mu ich odovzdať.

Článok 33

Konzulárne poplatky a dávky

1. Konzulárny úrad môže na území prijímajúceho štátu vyberať za konzulárne úkony poplatky a dávky ustanovené zákonmi a právnymi predpismi vysielajúceho štátu.
2. Poplatky a dávky uvedené v odseku 1 tohto článku a potvrdenky o ich zaplatení sú oslobodené od všetkých daní a dávok v prijímajúcom štáte.

Článok 34

Sloboda pohybu

S výhradou zákonov a právnych predpisov prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo obmedzený z dôvodov štátnej bezpečnosti, zabezpečí prijímajúci štát všetkým členom konzulárneho úradu slobodu pohybu a cestovania na svojom území.

Článok 35

Nedotknuteľnosť konzulárnych úradníkov

Osoba konzulárneho úradníka je nedotknuteľná. Konzulárny úradník sa nesmie zadržať, zatknúť alebo jeho osobná sloboda nesmie byť akokoľvek inak obmedzená. Prijímajúci štát urobí všetky potrebné opatrenia, aby zabránil každému útoku proti ich slobode a dôstojnosti.

Článok 36

Vyňatie konzulárnych úradníkov z jurisdikcie

1. Konzulárny úradník je vyňatý z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Je takisto vyňatý z občianskoprávnej a správnej jurisdikcie prijímajúceho štátu s výnimkou nasledujúcich konaní:
   1) začatých treťou stranou a týkajúcich sa škody vzniknutej v prijímajúcom štáte z nehody spôsobenej vozidlom, loďou alebo lietadlom;
   2) týkajúcich sa súkromnej nehnuteľnosti v prijímajúcom štáte, ledaže ju konzulárny úradník vlastní ako zástupca vysielajúceho štátu a na účely konzulárneho úradu;
   3) týkajúcich sa dedičstva, na ktorom sa konzulárny úradník zúčastňuje ako súkromná osoba;
   4) vzťahujúcich sa na povolanie alebo obchodnú činnosť vykonávanú v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.
2. Prijímajúci štát neurobí exekučné opatrenia v iných prípadoch, než sú uvedené v odseku 1 tohto článku. Ak prijímajúci štát pristúpi k exekučným opatreniam v prípadoch uvedených v odseku 1 tohto článku, nesmie sa porušiť nedotknuteľnosť osoby konzulárnych úradníkov alebo ich bytov.

Článok 37

Vyňatie konzulárnych zamestnancov z jurisdikcie

1. Konzulárni zamestnanci nepodliehajú trestnej jurisdikcii prijímajúceho štátu. Konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu konzulárneho úradu nepodliehajú občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o výkon ich úradných funkcií.

2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa však nevzťahujú na občianskoprávne konanie:
   a) vyplývajúce zo zmluvy uzavretej konzulárnym zamestnancom, ktorú výslovne alebo zrejme nedojednal ako zástupca vysielajúceho štátu alebo
   b) začaté treťou stranou v prípade škody vzniknutej v prijímajúcom štáte z nehody spôsobenej vozidlom, loďou alebo lietadlom.

Článok 38

Povinnosť podať svedectvo

1. Konzulárny úradník nie je povinný vypovedať ako svedok.
2. Konzulárny zamestnanec a člen služobného personálu môže byť vyzvaný, aby sa dostavil ako svedok počas súdneho alebo správneho konania v prijímajúcom štáte. S výnimkou prípadov uvedených v odseku 3 tohto článku nesmie odmietnuť svedectvo.
3. Konzulárny zamestnanec a člen služobného personálu nemajú povinnosť podávať svedectvo týkajúce sa vecí spojených s výkonom ich služobných povinností alebo predkladať úradnú korešpondenciu a dokumenty týkajúce sa týchto vecí. Majú právo odmietnuť podať svedectvo ako odborní znalci o zákonoch a právnych predpisoch vysielajúceho štátu.
4. Príslušné orgány prijímajúceho štátu vyžadujúce svedectvo od konzulárneho zamestnanca alebo člena služobného personálu nebudú zasahovať do výkonu ich služobných povinností. Tam, kde je to možné, môžu prijať také svedectvo v bytoch spomenutých osôb alebo v konzulárnych miestnostiach, alebo prijať od nich vyhlásenie v písomnej forme.

Článok 39

Oslobodenie od osobných služieb a povinností

Člen konzulárneho úradu je v prijímajúcom štáte oslobodený od osobných služieb všetkého druhu, verejných služieb a vojenských povinností.

Článok 40

Vyňatie z registrácie cudzincov a povolenie na pobyt

Konzulárny úradník a konzulárny zamestnanec sú vyňatí zo všetkých povinností uložených zákonmi a právnymi predpismi prijímajúceho štátu a týkajúcich sa registrácie cudzincov a povolenia na pobyt.

Článok 41

Oslobodenie majetku od zdanenia

1. Prijímajúci štát oslobodí od všetkých celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a poplatkov:
   1) konzulárne miestnosti a byty členov konzulárneho úradu nadobudnuté v mene vysielajúceho štátu a súvisiace transakcie alebo zmluvy;
   2) hnuteľný majetok včítane konzulárneho zariadenia a dopravných prostriedkov, ktorého vlastníkom je konzulárny úrad alebo ktorý sa nachádza v jeho používaní a ktorý je určený výhradne na konzulárne účely.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa nevzťahujú na:
   1) poplatky vyberané za poskytovanie osobitných služieb;
   2) dane, ktoré majú podľa zákonov a právnych predpisov prijímajúceho štátu platiť osoby vstupujúce do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom.

Článok 42

Oslobodenie členov konzulárneho úradu od zdanenia

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci sú oslobodení od všetkých celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a poplatkov prijímajúceho štátu, a to osobných alebo vecných, s výnimkou:

1) nepriamych daní, ktoré bývajú obvykle zahrnuté do ceny tovaru alebo služieb;

2) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu, ledaže ich vlastnia alebo najímajú v zastúpení vysielajúceho štátu na účely konzulárneho úradu;

3) pozostalostných alebo dedičských poplatkov a poplatkov z prevodu majetku s výhradou ustanovení článku 46 tohto dohovoru;

4) daní a poplatkov zo súkromného príjmu iného, než je príjem poberaný za plnenie služobných povinností v prijímajúcom štáte;

5) poplatkov vyberaných za poskytovanie osobitných služieb;

6) registračných, súdnych, listinových, hypotečných a kolkových poplatkov s výhradou poplatkov týkajúcich sa nehnuteľného majetku, ktorý vlastnia alebo najímajú v zastúpení vysielajúceho štátu na účely konzulárneho úradu.

2. Členovia služobného personálu sú oslobodení v prijímajúcom štáte od daní a poplatkov z ich mzdy, ktorú dostávajú za svoje služby na konzulárnom úrade.

3. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých mzdy alebo platy nie sú vyňaté z dane z príjmov v prijímajúcom štáte, musia plniť povinnosti, ktoré zákony a nariadenia prijímajúceho štátu ukladajú zamestnávateľom v súvislosti s vyberaním dane z príjmov.

Článok 43

Oslobodenie od colných dávok a prehliadky

1. Prijímajúci štát povolí, v súlade so svojimi zákonmi a právnymi predpismi, dovoz a poskytne oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a s tým súvisiacich poplatkov, okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby:

   1) pri predmetoch a dopravných prostriedkoch určených pre úradnú potrebu konzulátu;

   2) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu konzulárneho úradníka včítane motorových vozidiel;

   3) pri predmetoch dovezených v čase prvého príchodu na konzulárny úrad a určených pre osobnú potrebu konzulárnych zamestnancov včítane motorových vozidiel.

2. Predmety uvedené v pododsekoch 2) a 3) odseku 1 tohto článku nesmú presiahnuť množstvo nevyhnutné pre priamu spotrebu príslušných osôb.

3. Osobné batožiny konzulárneho úradníka sú oslobodené od prehliadky. Môžu ich prehliadnuť príslušné orgány prijímajúceho štátu iba v prípade, ak je vážny dôvod domnievať sa, že obsahujú iné predmety než uvedené v pododseku 2) odseku 1 tohto článku alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz je zakázaný zákonmi a právnymi predpismi prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho zákony o karanténe. Taká prehliadka sa musí vykonať v prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho zástupcu.

Článok 44

Výsady a imunity rodinných príslušníkov

Rodinní príslušníci konzulárneho úradníka, konzulárneho zamestnanca a člena služobného personálu používajú príslušne výsady a imunity, ktoré požívajú konzulárny úradník, konzulárny zamestnanec alebo člen služobného personálu v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru.

Článok 45

Osoby, ktoré nepožívajú výsady a imunity

1. Konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu, ktorí sú štátnymi občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalý pobyt, alebo ktorí vykonávajú v prijímajúcom štáte súkromné zárobkové povolanie, nepožívajú výsady a imunity poskytované týmto dohovorom, s výhradou odseku 3 článku 38 tohto dohovoru.

2. Rodinní príslušníci člena konzulárneho úradu, ktorí sú štátnymi občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalý pobyt, alebo ktorí vykonávajú v prijímajúcom štáte súkromné zárobkové povolanie, nepožívajú výsady a imunity poskytované týmto dohovorom.

3. Členovia súkromného personálu nepožívajú výsady a imunity poskytované týmto dohovorom.

Článok 46

Pozostalosť člena konzulárneho úradu

Prijímajúci štát v prípade smrti člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka:

1) povolí vývoz hnuteľného majetku zomretého s výnimkou predmetov, ktoré získal zomretý na území prijímajúceho štátu a ktorých vývoz bol zakázaný v čase jeho smrti;

2) nebude vyberať celoštátne, oblastné alebo miestne pozostalostné alebo dedičské poplatky a poplatky z prevodu majetku, pokiaľ ide o hnuteľný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba v dôsledku pobytu zomretého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu.

Článok 47

Vyňatie zo sociálneho zabezpečenia

1. S výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku sú členovia konzulárneho úradu, pokiaľ ide o služby, ktoré vykonávajú pre vysielajúci štát, a ich rodinní príslušníci vyňatí z ustanovení o sociálnom zabezpečení, ktoré platia v prijímajúcom štáte.

2. Vyňatie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na členov súkromného personálu, ktorí sú zamestnaní jedine u členov konzulárneho úradu, a to za podmienky:

   1) že nie sú štátnymi občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalý pobyt;

   2) že sa na nich vzťahujú predpisy o sociálnom zabezpečení platné vo vysielajúcom alebo v treťom štáte.

3. Členovia konzulárneho úradu zamestnávajúci osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie uvedené v odseku 2 tohto článku, musia plniť povinnosti, ktoré ukladajú zamestnávateľom ustanovenia o sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu.

4. Vyňatie uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku nevylučuje dobrovoľnú účasť na systéme sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu za predpokladu, že účasť na ňom prijímajúci štát dovoľuje.

Článok 48

Začiatok a koniec výsad a imunít

1. Člen konzulárneho úradu bude požívať výsady a imunity poskytované týmto dohovorom od okamihu, keď vstúpi na územie prijímajúceho štátu pri nástupe do svojej funkcie, alebo, ak sa už nachádza na území prijímajúceho štátu, od okamihu, keď pristúpi na konzulárnom úrade k výkonu svojich úradných funkcií.

2. Rodinní príslušníci člena konzulárneho úradu požívajú výsady a imunity poskytované týmto dohovorom odo dňa, keď tento člen konzulárneho úradu požíva výsady a imunity, alebo, pokiaľ vstúpia na územie prijímajúceho štátu alebo sa stanú rodinnými príslušníkmi neskoršie, odo dňa ich vstupu na územie prijímajúceho štátu, alebo odo dňa, keď sa stanú takými rodinnými príslušníkmi.

3. Ak člen konzulárneho úradu ukončí výkon svojich úradných funkcií, jeho výsady a imunity a výsady a imunity jeho rodinných príslušníkov sa končia odchodom z prijímajúceho štátu, alebo po uplynutí primeraného času na odchod. Výsady a imunity rodinných príslušníkov člena konzulárneho úradu sa končia, keď rodinní príslušníci prestanú byť členmi domácnosti. Jednako len, ak sa také osoby potom chystajú opustiť prijímajúci štát v primeranom čase, ich výsady a imunity trvajú až do času ich odchodu.

4. V prípade smrti člena konzulárneho úradu jeho rodinní príslušníci naďalej požívajú výsady a imunity, ktoré sa im poskytovali, a to až do času, keď opustia prijímajúci štát alebo keď vyprší primeraný čas na odchod.

5. Vyňatie člena konzulárneho úradu z jurisdikcie, ktoré požíva vo vzťahu k úkonom, ktoré urobí pri výkone svojich funkcií v čase pôsobenia v úrade, zostáva v platnosti na neobmedzený čas.

Článok 49
Vzdanie sa výsad a imunít

1. Vysielajúci štát sa môže vzdať ktorýchkoľvek výsad a imunít požívaných príslušnými osobami v súlade s článkami 36 až 38 tohto dohovoru. Vzdanie sa musí byť vo všetkých prípadoch výslovné a musí sa oznámiť prijímajúcemu štátu písomne.
2. Ak osoba začne konanie vo veci, v ktorej by mohla požívať vyňatie z jurisdikcie poskytované týmto dohovorom, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o akúkoľvek žalobu navzájom súvisiacu priamo s hlavnou žalobou.
3. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v občianskoprávnych alebo správnych veciach neznamená vzdať sa imunity, pokiaľ ide o výkon rozsudku. Tejto imunity je potrebné písomne vzdať sa osobitne.

HLAVA V
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 50
Dodržiavanie zákonov a právnych predpisov

1. Bez ujmy na výsadách a imunitách všetkých osôb požívajúcich také výsady a imunity podľa tohto dohovoru je ich povinnosťou dbať na zákony a právne predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných predpisov. Majú takisto povinnosť nevmiešavať sa do vnútorných vecí prijímajúceho štátu.
2. Konzulárne miestnosti sa nebudú užívať na účely, ktoré by boli nezlúčiteľné s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 51
Poistenie proti škodám

Dopravné prostriedky, ktorých vlastníkom je konzulárny úrad alebo jeho členovia alebo ich rodinní príslušníci, budú v súlade so zákonmi a právnymi predpismi prijímajúceho štátu poistené proti škodám spôsobeným tretím osobám.

Článok 52
Výkon konzulárnych funkcií diplomatickými misiami

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú, pokiaľ to súvislosť dovoľuje, takisto na výkon konzulárnych funkcií diplomatickými misiami.
2. Mená členov diplomatickej misie poverených prácou v konzulárnych oddeleniach alebo inak poverených výkonom konzulárnych funkcií misie je potrebné oznamovať ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo orgánu určenému týmto ministerstvom.
3. Pri výkone konzulárnych funkcií sa môže diplomatická misia obracať:
   1) na miestne orgány konzulárneho obvodu;
   2) na ústredné orgány prijímajúceho štátu, pokiaľ to dovoľujú zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo príslušné medzinárodné zmluvy.
4. Výsady a imunity členov diplomatickej misie uvedených v odseku 2 tohto článku sa budú aj naďalej spravovať pravidlami medzinárodného práva týkajúcimi sa diplomatických stykov.

Článok 53
Vzťah k Viedenskému dohovoru o konzulárnych stykoch

V otázkach, ktoré nie sú výslovne upravené týmto dohovorom, sa postupuje podľa príslušných ustanovení Viedenského dohovoru o konzulárnych stykoch.

HLAVA VI
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 54
Ratifikácia, nadobudnutie platnosti a výpoveď

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii. Výmena ratifikačných listín sa uskutoční v Prahe. Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín.
2. Tento dohovor zostane v platnosti až do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď jedna zo zmluvných strán oznámi druhej zmluvnej strane v písomnej forme svoj úmysel dohovor vypovedať.
3. Dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru stráca platnosť Konzulárna zmluva medzi Československou republikou a Čínskou ľudovou republikou podpísaná 7. mája 1960.

Dané v Pekingu 5. septembra 1988 vo dvoch vyhotoveniach v českom a čínskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Čínsku ľudovú republiku:

Čchien Čchi-čchen v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.